

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Kdor zaničuje se sam — podlaga je tujevi peti.“

„Nemščina bi koristila posebno našej mladini pozneje kot vojakom in jaz priporočam nemške mesto italijanske razrede v okolici.“

„Okoličani so bistré glave, italijanskega jezika se že vsi sami od sebe navadijo, in skoraj ni okoličana, da ne bi italijansko govoril.“

„Edinost“ v št. 56, z dne 14. t. m.

Samega začudenja meli smo si oči, ko smo čitali gorenja dva stavka. Pogledali smo še jedenkrat naslov lista. „Edinost“, glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko. Ni bila torej prevara. Res so se taki pogubni nauki nahajali v listu, ki bi imel zastavo slovenstva ob obalah Jadranskega morja visoko vzdigovati in neomadeževano ohraniti.

Doslej smo bili vajeni v nemških in nemškutarških listih čitati jednake dokaze o potrebi nemškega pouka v slovenskih ljudskih šolah. Dobro se še spominjamo, koliko smeha je svoje dni vzbudil Dežman s člankom, s katerim je v predalih nekdanejšega „Laibacher Tagblatta“ dokazoval, da imajo slovenske ljudske šole pred vsem nalogo, s poukom nemškega jezika skrbeti za naraščaj mej „frajtarji“ in „korporali“. Kdo bi si bil tedaj mislil, da bode kacij petnajst let kasneje, potem, ko smo v narodnem oziru vendar že precej napredovali in potem, ko se je vsestransko dokazal vzvišenejši namen narodnega šolstva — našel se celo slovenski list, ki si bode osvojil te profozvske nazore. Ako je, kakor imenovani list trdi, to res „primorska politika“, potem nas pač ni sram priznati, da te politike nikakor ne razumemo. Pač pa vemo, da ta „primorska politika“ ni tudi slovenska politika, temveč, da ima v narodnostnem oziru v sebi bakterije, ki utegnejo duševnemu zdravju našega naroda ob obalah jadranskega morja biti isto tako, ako ne še bolj pogubonosne, ko kolerske bakterije telesnemu zdravju njegovemu.

Vsak narod ima po ustavi pravico do tega, da se po šolah odgojajo njegovi otroci v materinem

jeziku. Imenitna je ta ustanova za odgojo sploh; posebno imenitna pa za odgojo po ljudskih šolah, katerih namen je kmetovalcem, malim obrtnikom, delavcem, sploh onim, katerih poklic ne bode kasnejše naporno duševno delovanje, dajati najpotrebnejši pouk za življenje. Splošno priznano načelo je, da se po ljudskih šolah nimajo poučevati tuji jeziki; ker deca, dokler nima s primernim poukom v najimnitnejših za življenje potrebnih predmetih neke podlage za duševno snovanje, pri mehničnem jezikovnem pouku otopi. Naravno je torej, da nahajamo pri otrocih, ki so se od svoje zgodnje mladosti učili poleg svojega materinega jezika še kakega drugega, veliko manje sposobnosti za temeljito razmišljanje in za tehtno izomiko, ko pri otrocih, ki so od svoje mladosti poznali le materni jezik. Na Primorskem, posebno pa v Tržaški okolici ima narod naš glede tehtne izomike v ljudskih šolah težavno stanje v dvojnem oziru. Prvič zato, ker si le premnogokrat otroci slovenskih starišev v občevanji z mestnim prebivalstvom skušajo prilastiti italijanski jezik in tako vse misli mladih, razvijajočih se možjan osredotočujejo v jezikovno učenje in odtegujejo drugim pojmom; drugič pa zato, ker so tudi ljudske šole tako uravnane, da mesto slovenskega poučnega jezika stopa v veljavo jezik italijanski, tedaj tuji.

Tu bi treba bilo skrbeti, da se vsaj drugi del tega neugodnega stanja odpravi. To je tem bolj mogoče, ker nam, kakor smo že prej poudarjali, ustava daje popolno pravico do slovenskih ljudskih šol. Rodoljubom, ki stoje na čelu narodnemu gibanju na Primorskem, treba je le hoteti in dosledno delovati. Tam, kjer je po postavi zadostno število za šolo godnih slovenskih otrok, mora dotična občina, resp. dežela ustanoviti slovensko ljudsko šolo. Zato treba je storiti le potrebne postavne korake.

Zakon je jaseu in pravica slovenskega naroda do osnovnih šol, povsod, kjerkoli stanuje v deželah, ki so zastopane na Dunajskem državnem zboru, brez dvojbenosti. To je treba vedno imeti pred očmi. Slovenci na Primorskem morajo zahtevati le slo-

venskih osnovnih šol. S tem se bodo ravnali po splošnem slovenskem programu.

Hoteti pa nemške šole mesto sedanjih italijanskih, reklo bi se izganjati hudiča z belcebubom in mi se ne plašimo tu naravnost izreči, da oni, ki našim primorskim bratom svetuje kaj tacega, dela proti obnoslovenskemu narodnemu programu, dela nehoté v to, da zatara na Primorskem slovensko narodno zavest. To delovanje, ta „primorska politika“ spominja nas le predobro politike, katero v Trstu zastopa in tudi izvaja že nekaj let jako upliven in dokaj mogočen mož, politike, katera je izražena v avtentičnih njegovih besedah: „stenice in Slovenci so mi jednako ostudne stvari.“ Za to politiko delajo oni, ki priporočajo slovenskemu, primorskemu prebivalstvu, naj prosi za nemške osnovne šole.

Za slabo stvar teško je dobiti dobrih razlogov. Tako je tudi tu. Nemški jezik naj bi se učil po primorskih ljudskih šolah zato, ker ga utegnejo nekateri kasneje potrebovati pri vojaki. Kako smešno! Zato, ker petorica ali deseterica dečkov utegnejo postati kedaj vojaki, naj se vsi ostali učenci uče nemščine; zato naj se uče tudi učenci! To je skrajno nelogično! Sicer je pa treba pomisliti, da se v ljudski šoli nikdo ne bode naučil toliko nemščine, da bi pri vojaki vsled njenega znanja napredoval, vsaj vemo, kakošni uspehi so se dosegali v nekdanjih nemških ljudskih šolah. S takimi ljudskimi šolami utegne se doseči le to, da bomo imeli tudi na Primorskem mej prostim narodom čedalje več takih ljudi, ki se o vsakej priliki ponašajo s svojim nepopolnim znanjem nemškega jezika, ponavljajo vedno z okornim slovenskim izgovorom onih petero ali desetero besed, katerih so se naučili. Ozrite se po Kranjskem in Štajerskem! Našli boste tu taci pomilovanja vrednih mož, ki so zavoljo svoje bahatosti z znanjem nemškega jezika prava „objecta foppabilia“ celih občin.

Pregovor sicer pravi, da človek za toliko ljudij velja, kolikor jezikov zna. A treba je, da ima poleg tega tudi še kaj splošne omike, ker brez te dandanes sploh niti za jednega človeka ne velja.

LISTEK.

Tri slike.

(Ruski spisal I. S. Turgenev, prevel Osamčlec.)

(Dalje.)

Vasilij Ivanovič je imel popolno sposobnost, da je v jako kratkem časi privadil na se drugega, tudi v predsodkih živečega in boječega človeka. Olga je kmalu prenehala se ga bati. Vasilij Ivanovič uvel jo je v nov svet. Pisal je za njo sekirice, poučeval jo v godbi (sam je igral izvrstno flavto), čital jej knjige, dolgo pogovarjal se z njo. Glava se je obrnila ubogi kmetici. Vasilij si jo je popolnoma pokoril. Znal je govoriti z njo o tem, kar jej je bilo do tedaj tuje, in govoril jej je v razumnem jezici. Olga upala se je po malem razodevati mu svoja čutila, on jej je pomagal, pravil jej je besede, kojih ona nij mogla najti, ni je plašil, temveč zdaj zadržaval, zdaj podpiral njene izlive. Vasilij zanimal se je za njeno vzgojo, ne iz brezkoristne želje, da bi v njej vzbudil in razvil sposobnosti; on je prosto hotel približati si jo nekoliko in je vedel, da se pridobi nevedno, boječo, a samoljubno žensko lažje z umom nego s srcem.

Ako bi bila Olga tudi nenavadno bitje, ne bi bil mogel Vasilij tega nikakor zapaziti, ker je občeval z njo kakor z otrokom; vi, gospoda, pa že veste, da na Olgi ni bilo nič posebno pomenljivega. Vasilij skušal je po možnosti delovati za njeno izobrazbo, in često odhajala je ona na večer od njega s takim vrtincem novih obrazov, besed in mislij v glavi, da ni bila v stanu zaspiti do zore in da je nemirno vzdihujé neprestano pritiskala goreča lica k hladnim blazinicam, ali ustajala, hodila k oknu, in plašno ter pohotno gledala v temno daljavo. Vasilij polnil je vsak trenotek njenega življenja, o nikomer drugem ni misliti mogla. Za Rogača se je kmalu nehala brigati. Vasilij ni kot okreten in zvit človek v njegovi prisotnosti govoril z Olgo; temveč ali ga zabaval, da se je smejal do solz, ali začel kako šumno igro, sprehod na konji, čolnačenje po reki z baklami in godbo. . . s kratka, ni se hotel razodeti Pavlu Afanasjeviču. Vender je neglede na zvitost Vasilija Ivanoviča Rogačev z žalostjo občutil da je on, ženin in bodoči mož Olgin, postal za njo kakor tuj človek. . . a vsled svoje brezmejne dobrote bal se je, da bi jo razžalil z očitanjem, dasi jo je v istini ljubil in čislal njeno udanost. Ako je bil sam z njo, ni vedel kaj govoriti in skušal je le kako uslužnega se storiti. Prošla sta dva meseca. . .

Olgi izginila je slednjič vsa samostojnost, vsa volja; slabi in molčeči Rogačev ni jej mogel biti opora; tudi se ni mogla protiviti očarovanju, in z onemoglim srcem udala se je brez protivja Vasiliju. . .

Olga Ivanovna je tedaj gotovo spoznala radosti ljubezni, a ne na dolgo. Dasi je ni Vasilij, ker ni imel drugega posla — ne le ne prezrl, temveč oklenil se je in nežno skrbno razpestoval, prišla je Olga sama do tega, da celo v ljubezni ni našla sreče — in vendar se ni mogla odtrgati od Vasilija. Jela se je vsega bati, misliti ni smela, razgovarjala se ni o ničemer, prestala je čitati, strah jo je mučil. Včasih posrečilo se je Vasiliju, da jo je potegnil za seboj ter da je vseh in vsega pozabila, drugi dan pa jo je že našel blede, tiho, z ohladelimi rokami, z brezmiselnim nasmehom na ustnih. . . Pričel se je jako težaven čas za Vasilija, a nijedna težava ga ni mogla preplašiti. Osredotočil se je ves, kakor izveden igralec. — Nikakor se ni mogel zanesti na Olgo Ivanovno; spreminjala se je neprestano, bledela, rudela in plakala je. . . njena nova uloga nij je krepila. Vasilij delal je za dva; v njegovem bujnem in šumnem veselju bi le izvedeni motrilec mogel zapaziti mrzlični trud: igral se je z bratoma, s sestrami, z Rogačevimi, s sosedi, s sosedami — kakor s peškami; vedno je bil na

Obžalovanja vreden pa je oni, ki nima nikacega znanja in nikake omike, pač pa zna nekoliko besed tujega jezika. Ker hoče pokazati, da se je v svojem življenju vendar le kaj naučil, mučil bode neprestano vsacega s svojim — če tudi nepopolnim — jezikovnim znanjem. Tak človek zgubi v kratkem vso ljubezen do materinega jezika in s tem vso ljubezen do svojega naroda in domovine — tedaj najblažja čuvstva. — In takih ljudi nam boste odgajali gospodje v nerazumljivi primorski politiki s svojimi nemškimi šolami.

V imenu narodne naše stvari, katera je vsem Slovencem skupna, rotimo torej Vas gospoda, ki imate odločilno besedo pri političnem društvu „Edinosti“, stojte trdno in neupogljivo za čisto slovenske ljudske šole; ne pomagajte še vi onim, ki hočejo delati nemški most do Jadre. Obračajte se z zaupanjem za svet in pomoč do ravnokar stalno ustanovljene in organizovane družbe sv. Cirila in Metoda in ne pozabite nikdar zlatih besed, da

„Kdor zaničuje se sam,
Podlaga je tujčevi peti.“

X.

Protislovja.

II.

Nemški klub smo že označili ob drugi priliki kot tak, ki je po vsem svojem programu odkrit in poštenjši, zlasti v primeri z nemško-avstrijskim klubom. Ali v njem sedi preveč različnih elementov, posebnost tudi takih, ki bi radi klub uničili in takó povečali število udov nemško-avstrijskega kluba. Zato utegne priti v navskrižje sam seboj, toliko bolj, ker ga stranka židovsko-liberalna slepi in zbegava. Nemški klub hoče zatirati korupcijo, in ker je ta v Avstriji povsod v tesni zvezi z židovstvom, je bil ta klub že od začetka antisemitskega duha. Nekateri udje tega kluba so tudi do poslednjih dni sami sebe označevali kot odločne antisemite. Ali zdaj si je klub pridobil lasten časnik, „Deutsche Zeitung“, kateremu listu je postavil za glavnega urednika žida dr. Friedjunga. Ta žid se dela, kakor da bi dosledno povsod pobijal korupcijo ali žid je ostal žid, in on ponatikuje vse izjave, ki so proti antisemitizmu, z debelimi črkami. Protislovno je bilo, postaviti antisemitskemu klubu semita na čelo, in protislovno je, da bi korupcijo trebili v Avstriji z židovsko roko. Nemški klub sam sebe pobija, ker je spravljen v svoj organ celó židovskega zagovornika židovskih interesov. Zarad tega se klubu že posmehujejo, in židje se že veselijo, da so izpodmaknili tla njim nevarnemu klubu.

Nemški klub se je del, kakor kaže že ime na narodno stališče; kot naroden klub bi imel zagovarjati jedino nemško narodnost, da bi ne trpela škode; ali izjave nekaterih njegovih udov razodevajo, da bi rad dosegel tudi gospodstvo nemškemu narodu nad drugimi narodi. Odkrit je sicer tudi v tem, da očitno zahteva ločenje Galicije iz cisilavskega skupnega zastopstva, da bi potem lažje gospodaril nemški narod nad Čehi in Slovenci. Take

straži, izgubil ni nijednega pogleda, nijednega kretanja, dasi se je kazal brezdelnega človeka; vsako jutro stopal je v boj in vsak večer ponašal se je z zmago. — Nič se ni obteževal s tako strašno delavnostjo; spal je štiri ure na dan, jedel je jako malo in bil zdrav, svež in vesel. Mej tem približal se je dan poroke, Vasilij prepričal je samega Pavla Afanasjeviča, da je treba odložiti, potem poslal ga je v Moskvo, da nakupi raznih potrebštin, a sam dopisaval si je s Peterburškimi prijatelji. Delal ni toli iz sožalenja do Olge Ivanovne, kakor iz veselja in ljubezni do dela in nemira. . . . Poleg tega — mi je Olga Ivanovna jela presedati, in večkrat, po kakem negotovem izlivu, strasti, pogledal jo je, kakor nekdaj Rogačeva. Lučinov bil je vedno vsem uganka; v hladnoti njegove neizprosne duše čutili ste prisotstvo čudnega, nekako južnega plamena; in v besnečem razburjenju strasti vela je od tega človeka hladnota. — Pri drugih ljudeh občeval je z Olgo Ivanovno kakor poprej; na samem pa se je igral z njo kakor mačka z mišjo, ali jo je plašil s sofismi, ali jo je bridko in strupeno nadlegoval, ali je slednjič zopet padel k njenim nogam ter jo potegnil s seboj kakor vrtinec smeti. . . in nij se tedaj hlinil zaljubljenega. . . temveč v istini je sam omahoval. . .

težnje so v nasprotju z drugimi zares narodnimi klubi in v obče s težnjami, ki jih more jedino imeti vsak avstrijski narod.

Nemški klub bo imel samo potem bodočnost mej nemškim narodom in tudi pri Slovanih, če ne bo sam sebi oporekal, če torej ostane v resnici antisemitsk in dosledno nasprotnik korupcije, naj se ta vrši pri židih ali drugod. V največji zasmeh bi nemškemu klubu bilo ko bi dal spoznati po svojem vedenju, da išče korupcije jedino n. pr. pri Slovanih, da pa jo zakriva ali pa pušča na miru pri židih. In če ostane žid voditelj klubovega glasila, se ne reši iz nasprotstva, v katero se je zajel ali se je dal ujeti po zvijačah.

Ravno pri tem klubu, ki je obečal od početka postopati moško moralno, pričakoval bi bil kak sangvinik vsestranske doslednosti. Doslednost je pa dokazal doslej jedino Schönerer, ki je nepremičen antisemit, in njemu bo ravno tako pomagalo, kakor škoduje že zdaj stranki nemškega kluba, da si je izvolil žida za svojega vodjo.

Protislovja pa zasledujemo celó v taboru konservativcev. Ko so se te dni pritoževali Čehi, da poudarja po Češkem potujoči naučni minister preveč nemščino, jih je nemški velekonservativni list zavrnil s temi besedami: „Čehi bi morali konečno vendar umeti, da avstrijske države ni možno vladati iz kota češkega državnega prava. Češki narod je brezdvombeno prevažna sila v gruči narodov, ki jo zovemo Avstrijo; ali ta sila ni merodajna ali odločilna. Na Češkem se bodo morali privaditi, Avstrijo poštovati kot državo, v kateri dobi vsak narod one pravice in oni upliv, ki mu pripadajo v razmeri njegovega pomena.“ Nasproti prvim tukaj na vedenim stavkom ne opomnimo ničesar; nasproti postulatú podčrtanega stavka pa opozarjamo, da se v njem razrežajo narodi po svojem pomenu.

Nestorijanci.

(Po ruskem viru.)

(Konec.)

Duhovni načelnik Nestorijancev imenuje se marshimon. Dostojanstvo marshimona je dedno v nekeje večje rodbini; vsak marshimon sam določi svojega naslednika. Ako je v rodbini marshimonov žena noseča, ne je ves čas mesa, kajti roditi more dečka, ki more biti kedaj marshimon, duhovni načelnik pa ne sme niti poznati okusa govejega mesa. Ves čas so Nestorijanci jako spoštovali svoje marshimone. Njih upliv bil je velik. Nestorijanci slepo verujejo svojemu duhovnemu vodniku. Evo primer take vere. Prezadnji marshimon bil je opazil, da izročene ovčice ne poslušajo dovolj pazljivo njegovega učenja. Razjezil se je in ukazal, da naj se nekega gotovega dne snidejo na nekem holmu. Na določeni dan zbere se na holmu množica Nestorijancev; marshimon pride k njim v cerkvenih obleki. Z žalostnim obrazom naznanil je zbranim, da jih mora ostaviti in iti v nebesa. Nezadovoljen s svojim narodom, hoče ga ostaviti, oditi v nebesa ter poprositi Boga, da kaznuje te trdosrčneže. Jedva je izrekel besede, da hoče oditi v nebesa, pal je

Nekedaj, precej pozno na večer, sedel je Vasilij sam v svojej sobi in z zanimanjem prebiral zadnja pisma, koja je dobil iz Peterburga — ko so najedenkrat vrata tiho zaškripala in je ustopila Palaška, strežnica Olge Ivanovne.

— Kaj hočeš ti? vprašal jo je Vasilij precej surovo.

— Gospodična vas je izvolila k sebi prositi.

— Zdaj ne morem. Idi. . . Nu, kaj stojiš? nadaljeval je videč, da Palaška nij odšla.

— Gospodična je ukazala reči, da se jako mudi.

Kaj pa je tam takega?

— Izvolite sami pogledati. . .

Vasilij je ustal, jezno zagnal pisma v miznico ter se odpravil k Olgi Ivanovni. Sedela je sama v kotu — blede in ne ganeč se.

— Česa želite? vprašal jo je ne posebno vabljivo.

Olga ga je pogledala in zadrhtavši zakrila oči.

— Kaj je z vami? . . . Kaj je s teboj, Olga?

Prijel jo je za roko. . . Roka Olge Ivanovne

je bila hladna kakor led. . . Hotela je govoriti. . .

a glas jej je zamrl. . . Ubogi ženski nij ostal noben premislek radi njenega položaja.

(Daje prih.)

zbrani narod na kolena predenj in ga prosil, da še ostane na zemlji, ter obetal mu, da se poboljša. Marshimon se je dal omečiti in narod mu je bil hvaležen ter je pobožneje živel. Žalibog sedanji marshimon ne dela časti tem poštenim gorcem, kateri ga pa tudi tako več ne ljubijo, ter bi mu gotovo ne branili, ko bi hotel oditi v nebesa. Morda bi ga nekoliko žensk zgrabilo za obleko, kajti jedina in velika slabost njegova je, da preveč čisla ženski spol. Ker je mlad, jedva trideset let star, lep, krepek mož, ni čuda, da ga ženske rade gledajo. Pa bi še bilo, ko bi se zadovoljil z ženskimi, katere lazijo okrog njegovega škofijskega prestola, toda povsod obrača svoje oči. Njegovi služabniki povsod stikajo za lepimi ženskami, in se prizadevajo pripeljati jih k nogam svojega gospoda. Zategadelj narod ne mara zanj. Angleški protestantovski misijonarji bodo imeli uspeh, ako bode marshimon še nadalje bolj čisla ženske, kakor svoje duhovsko dostojanstvo in narod.

Kakor so tudi priprosti narod Nestorijanci, vendar se zanimivajo za politiko, kakor se tudi politika zanimiva zanje. Že dolgo simpatizujejo z Rusi. 1842 leta bil je Dhup prizorišče žalostnih dogodkov. Tamošnji Nestorijanci bili so se uprli s svojimi diarskimi jedinoverci in bili so poklicali na pomoč več kurskih plemen. Poslednji odpravili so se pod poveljstvom Bejderghana-beja v Dhup, kakor zavezniki, toda neso držali besede in so neusmiljeno poklali blizu 20.000 dhupskih Nestorijancev. Potem so mislili Kurdi iti v Diar in pobiti tamošnje prebivalstvo ter prisvojiti si pokrajino. To se pa jim ni posrečilo; tamošnji Nestorijanci so jih otepli. Po tej nesreči so se Diarei in Dhupci pomirili in začeli se pripravljati na maščevanje. Kurdi so jo pa tudi hitro potegnili iz Dhupa. Nestorijanci so sklenili pritožiti se pri ruskej in pri turškej vladi proti Kurdom. Položili so noge in roke in prsa ubitih v zaboje in se s tem stvarmi kot dokazili odpravili k ruskemu namestništvu na Kavkazu. Ruska diplomacija jim je svetovala, da naj se obrnejo na Angleže, ker tedanja politika ni dovoljevala Rusom naravnost potezati se za kristijane. Ko je pa iniciativa izšla od Anglije, se je pa Rusija energično potegnila za Nestorijance. Vse se je dobro izšlo. Vsled energičnih korakov vlastij, zlasti Rusije, v Carigradu, je turška vlada naročila Osman paši, da kaznuje Kurde. To se je tudi zgodilo in Bejderghana-beja pripeljali so uklenjenega v Carigrad.

Od tega časa so Nestorijanci udani Rusiji. Bivši ruski konzul v Vani (v Armeniji) g. Kamzaragan si jako prizadeval, da je povečal ruski upliv v teh gorah, pri čemer je taktno in zvito postopal. Od Armencev, ki so v prijateljstvu z Nestorijanci, zvedel je najpotrebnejše stvari o Nestorijancih. Potem je potoval po teh gorah in sprijaznil se z nestorijanskimi načelniki. G. Kamzaragan poslal je v Peterburg jako važno poročilo.

Pa tudi Angleži si prizadevajo pridobiti si prijateljstvo Nestorijancev. Major Trotter potoval je po vseh krajih, koder bivajo Nestorijanci, in sedaj pa bodo imeli v misijonarjih svoje stalne zastopnike. Ti gori se nikakor ne smejo prezirati. V prijateljstvu so z Armenci, poslednji pa imajo zveze s Kurdi, če tudi se čeznje pritožujejo. Armenci, Kurdi in Nestorijanci lahko mnogo škodujejo Rusiji, ko bi se Angležem posrečilo jih pridobiti na svojo stran. Armenci zaradi šolskega vprašanja na Kavkazu, ki še ni rešeno, neso več prav udani Rusiji. Ker jih vedno razni časniki in Carigrajski patrijarh ščuvajo proti Rusiji, utegnili bi Armenci misliti, da so Rusi njih sovražniki. V Bani pa ni več Kamzaragana, da bi delal proti javnim in skrivnim nasprotnikom ruske politike. Angleži si prizadevajo porabiti sedanji položaj, da bi tako ovirali rusko politiko. Rusija bode pa tudi gotovo vse storila, da pridobi Kurde, Armence in Nestorijance na svojo stran.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 21. julija.

Mladóčehi imeli so shod v Pragi, katerega se je udeležilo več državnih in deželnih poslancev. Trojan govoril je o sedanjem položaju. Po njegovih mislih, mora sedanja večina vreči vlado z nasprotovanjem, ako bi se ne hotela nanjo ozirati. Slabo bi pa bilo, ko bi jeden del sedanje večine se zvezal z manjšino, da vrže vlado, kajti potem bi prišli levičarji na krmilo.

Vnanje države.

Cankovci bili so sklicali tabor v Sofiji, da bi na njem pobijali postopanje bolgarske vlade.

Sešlo se je precej naroda, toda skoro vsi prišleci bili so privrženci vlade. Zategadelj so Cankovci hitro ostavili tabor, ki je potem sklenil, da se izreče graja opozicijskemu časopisu, ki v Bolgariji in Vzhodni Rumeliji ruje proti knezu.

Razmere na Balkanu se za slovanstvo neugodno razvijajo. Sovraštvo mej Srbi in Bolgari neče prenehati. To se je posebno videlo iz prestolnih govorov, s katerim je bolgarski knez otvoril narodno sebranje v Sofiji in s katerim je srbski kralj otvoril skupščino v Niši. Knez Aleksander je tako poudarjal zmage proti Srbom, da je moral vzbuditi nevoljo v Srbiji, kralj Milan pa v prestolnem govoru poudarja, da so odnosi z Bolgarijo ravno taki, kakor so bili pred vojno in očita Bolgarom, da so prelomili mejnarodne dogodbe. Iz prestolnega govora bi lahko kdo sklepal, da Srbija čaka samo ugodnega trenutka, da zopet začne vojno z Bolgarijo. — „Novoje Vremja“ pa poroča, da je Srbija že začela zbirati vojsko na južnej meji. Polkovnik Protić stoji tam na čelu dveh batalijonov, v kratkem bode pa tam zbrana vsa Drinska divizija. „Dzienniku Poznanskemu“ se pa piše iz Sofije, da je položaj jako opasen. Rusija vedno preti, četudi se v Bolgariji prizadevajo potolažiti njeno jezo. Vedno ščuva Turčijo in Srbijo proti Bolgariji. Govori se, da bode Srbija takoj, ko bode zaključeno zasedanje skupščine, začela vojno z Bolgarijo, ker so se faktično združili. Pri Zajčarji nasproti Vidinu imajo Srbi že zbranih 20.000 vojakov. Pa tudi Bolgarija se pripravlja na boj. Ceste, ki peljejo iz Niša v Sofijo, je dobro utrčila. Te dni je dobila Bolgarija iz inozemstva 100.000 kg. smodnika, kar kaže, da se Bolgari res boje vojne. Vojni minister name-raval je iti v toplice, pa ne pojde, ker je položaj jako napet. — Črnogorski naučni minister Pavlović, ki sedaj biva v Pešti, izrazil se je proti nekemu ogerskemu častniku, da so odnosi mej Srbijo in Črnogoro jako slabi. Odkar so začeli v Belemgradu črnogorskega kneza dolžiti, da ruje proti kralju Milanu, se nasprotje vedno veka. Črnogora ljubi srbski narod, a v notranje srbske zadeve se ne misli mešati. Položaj v Belemgradu je jako napet. Ker se vlada neče nič udati, bode narod prisiljen poslužiti se skrajnih sredstev. Potem bode Črnogora mirno gledala. Vesti, da Črnogora podpira kneza Karadjordjevića, so izmišljene. Boji na meji bili so lokalnega značaja in ne bodo nič premenili dobrih razmer s Turčijo. Z Bolgarijo je Črnogora v prijateljstvu. Knez je dober vojak, a bode še obžaloval svoje postopanje. Zedinjenje se bode ohranilo, knez pa bode šel. Tajnost prihodnosti je, kako bode Rusija to dosegla. Da bi Avstrija anektirala Bosno in Hercegovino, on ne verjame, ker bi to imelo take posledice, za katere bi ne prevzela odgovornosti nobena vlada. Črnogorska vojska se je preustrojila. Sedaj broji 50.000 in je z vsem pre-skrbljena. Prej ali slej bodo navstale po njegovih mislih nove zmešnjave na Balkanu, ker nezadovoljnost vedno narašča.

Ruski car je izdal nov zakon, ki določuje naslove članov carske rodbine in njihov razvrstitev po častnih stopinjah. H kratu so se zmanjšale njih plače, da bode državna blagajnica imela manj stroškov. Carica je dosedaj dobivala na leto 600.000 rubljev, sedaj jih bode dobivala samo 200.000 rubljev, prestolonaslednik je dobival 300.000 rubljev, sedaj jih bode samo 100.000 rubljev. Nadalje ta zakon določuje veroizpovedovanje tujih princesinj, ki se omože z ruskimi velikimi knezi. Lahko bode vsaka ohranila svojo vero, samo soproga prestolonaslednika bode morala biti pravoslavna ali pa pristopiti v pravoslavlje.

Francoska vlada jako energično postopa proti princem. Pred vsem hoče vse izbrisati iz vojske, kajti dobro ve, da so jako nevarni republik, dokler so častniki. Te dni izbrisal se je iz vojske princ Roland Bonaparte, ki je bil podporočnik v 36. pešpolku.

Nemški listi izražajo veliko veselje, da so pri volitvah v mestni zastop v Metz in Strassburgu Nemci dobili večino. Ako pa to zmago natančneje ogledamo, dobro vidimo, da ni tako slavna. V Strassburgu imajo namreč samo jeden glas večine. V Metz pa nekoliko več, kar ni veliko, če se pomisli, da je vlada sama močno delala za Nemce. Prebivalci so največ volili Nemce, ker so vedeli, da bi se sicer razpustil mestni zbor. Strassburg celih 14 let ni imel mestnega zbora, ko ga je vlada bila razpustila in se je bala, da bi zopet ne bili voljeni njeni nasprotniki.

Domače stvari.

— (Deželni glavar grof Thurn) prevzel je danes predsedništvo c. kr. kmetijske družbe kranjske.

— (Imenovanja profesorjev.) Za Ljubljansko gimnazijo sta imenovana profesorjema suplentata gg. Anton Bartel za filologijo na mesto Wiestalerja in Albin Pavlin za naravoslovje na mesto Konška. Za Ljubljansko realko pa je imenovan na mesto Senekovića nek Fran Keller suplent v Steyr-u, Nemec. Na predlog tukajšnjih oblastev se baje g. minister pri tem imenovanju ni oziral. Na Mariborsko gimnazijo pride Peter Mitteregger z dekliškega liceja v Gradci, Fran Lang pa iz Ma-

ribora v Gradec. Tudi dr. K. Kreipner je iz Celja premeščen v Gradec. Na njegovo mesto pa pride Matej Kurz z Dunaja. Suplent Fran Metzler na Goriški gimnaziji imenovan je v Nikolsburg. Na gimnazijo v Rudolfovem pride g. Josip Sturm iz znane gorenjske rodbine.

— (Za otroški vrt v Ljubljani) najelo se je stanovanje v prvem nadstropju v hiši „Matica Slovenske“ na Bregu.

— (Krajcarska družba za „Narodni dom“) ima sedaj 89 razprodanih knjižic, mej njimi dve desetkrajcarski, tako, da je število naraslo v zadnjem času za novih štirinajst knjižic, ki so nam došle večinoma (11) iz Ljubljane, po jedna pa iz Bolca, Mengiša in Trsta. Imena poverjenikov bodo objavljena v računskih izkazih, ako gg. poverjeniki izrecno ne žele biti neimenovani. — Kakor je iz omenjenega razvidno, število prodanih knjižic pač raste, toda ne tako močno, kakor bi bilo želeli z ozirom na zares blagi in koristni namen, in prav ima oni gospod, ki je pred par tedni pisal v „Slovenski Narod“, da se je utihotapila nekaka mlačnost v nabiranje. Hvaležni smo gospodu za njegovo zanimanje; žalibog moramo tudi pritrditi njegovemu mnenju, veseli nas pa tudi, da odobrava našo idejo. Resnica je pač, da bi se naše podjetje lahko najboljše pospeševalo z rednimi mesečnimi doneski, katerim so v prvi vrsti namenjene desetkrajcarske knjižice. Toda skušnja uči, da se te ne razpečavajo marljivo, in da dobivamo večje doneske od krajcarskih knjižic. Dobro bi bilo vsakako, da bi imel vsak večji slovenski kraj kako desetkrajcarsko knjižico z rednimi mesečnimi plačniki. To je bila naša ideja že takoj iz početka, ko smo si omislili desetkrajcarske knjižice. Žalibog, da se doslej ni obnesla v željeni meri; upajmo, da bo v prihodnosti boljše. — Razposlanih je bilo doslej 555 knjižic, mej njimi 84 desetkrajcarskih; v prometu jih je tedaj še 466, mej njimi 82 desetkrajcarskih.

— (Poročil) se je danes g. Adolf Kreuzberger, trgovec v Kranji z gospico Elizabeto Mayerjevo, iz znane Peter Mayerjeve narodne obitelji.

— (Nabrežni zid) na desnem bregu Ljubljance pod Hradeckega mostom je 75 metrov na dolgo že skoro dodelan. Gospod Lončarič, ki je delo jako solidno in lepo zvršil, prevzel je še 35 metrov nabrežnega zidu, tako da bode letos nabrežni zid 110 metrov na dolgo dovršen.

— (Čveterorazredna ljudska šola v Metliki) imela je koncem šolskega leta 398 učencev in učenk (201 deček, 197 deklic), v ponavljalno šolo je hodilo 36 dečkov, 34 deklic. Poučevali so na tej šoli: Andrej Šest, nadučitelj in vodja, Anton Jaklič, katehet, Alojzij Pehani, katehet, Janez Anžiček, začasni učitelj, Ivanka Vidic, učiteljica, Vencelj Sturm, umirovljeni učitelj in Fran Schönbrunn, pom. učitelj. Učenci in učenke razvrščeni so po napredku, kar nam bolj ugaja, nego po naučnem ministerstvu zaukazani prosti alfabetični red.

— (Trst) ostavilo je iz strahu pred kolero zadnjih 14 dni 22.000 oseb. Ker bi bilo za zdravje nevarno, ko bi pri sedanjih vročini ostali vsi vojaki v vojašnicah, razdelili so jih deloma po začasnih vojašnicah, deloma bodo pa bivali v šotorih. Carinski stražniki imajo ukaz, da se morajo iz Italije došli potniki in njih prtljaga po zdravnikih preiskavati.

— (Z Reke) se piše: Pretekli teden smo se že veselili, da nas je kolera zapustila, posebno dne 15. t. m., ko smo imeli samo jednega bolnika, a naše upanje je kmalu šlo po vodi, kajti naslednji dan bilo je 6, dne 17. t. m. 8 novih bolnikov. Odkar je pri nas pričela kolera, zbolelo je 85 oseb za njo, od katerih jih je 39 umrlo. Ukrenile so se vse potrebne zdravstvene naredbe in zvečer se zažigajo na nabrežji s katranom napolnjeni sodi, da se vzduh čisti. Trgovci zelo tožijo, ker ni tujcev, ker je veliko domačih zbežalo in ker je bližnja Opatija popolnoma prazna.

— (Od Male Nedelje) ne nam piše: Prvi shod novega „Leposlovnega društva“ vršil se je ugodno, mladine bila je nepričakovano mnogo. V odbor so voljeni možje, ki bodo društvenemu namenu kolikor možno zadoščevali. Naročili smo hkratu vse leposlovne in tudi druge slovenske časopise in primerne knjige. Društvo je smoter, da pokojnemu A. Kremplju, ki je pred več nego 40 leti tukaj narodno deloval, s tem postavimo stalen spomenik, da se po vsej mogočnosti narodno izobrazujemo in pri vsakej priliki kažemo svojo odločnost.

— (Za vojaške godbe) izdale so se sedaj strožje določbe. Izven službe smejo se uporabljati le tedaj, ako nema dotična slavnost ali veselica nikakega političnega značaja in se ni nadejati nobene demonstracije. Svirati se smejo samo točke, katere je polkovni poveljnik odobril, strogo se je držati sporeda, ki ga mora tudi polkovni poveljnik odobriti, torej ni smeti svirati nobene druge skladbe. Na javnih prostorih sme se uporabljati najmanje tretjina vse godbe. V gledališčih sme se vojaška godba uporabljati jedino le v orkestru in to pod osebnim vodstvom kapelnikovim, nikdar pa ne na odru. Isto tako ne smejo vojaške godbe sodelovati pri demonstrativnih gledaliških predstavah in pri taci, ki imajo politično smer.

— (Iz Radovljice) se nam piše: Te dni je bil pri tukajšnji sodnji obsojen kmetisk posestnik na 10 dni zapora, ker je pri prepiru zaradi neke meje barona A. Cojza psoval in mu dal dve za-ušnici.

— (Pri Letuši) odprli so preteklo soboto novi prekop, novo strugo Savinje. Vse se je vršilo jako gladko. Zaporčni jez, ki je še ločil staro in novo strugo, bil je 20 metrov dolg, 2 metra širok, 1,2 metra visok. Na 11 krajih bil je navrtan, da se je v otlino potisnila dinamična patrona, vsaka 3/4 kilograma teška. Ko so se patrone električno sprožile, čul se je zamolkel pok in prah, voda, pesek, dim, kamenje puhnilo je kvišku, kakor zvonik visoko. Jez je skoro do dobrega zginil in valovi Savinje udrli so v novo strugo. V kratkem bode se otvoril enak prekop pri Mozirji.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 21. julija. Včeraj zvečer odposlal se je kabinetni kurir v Osborne, da naznani kraljici sklenjeno ostavko kabineta. Salisbury se danes pričakuje. „Standard“ misli, da bode Salisbury Göschenu ponudil sedež v kabinetu.

Trst 20. julija. Od včeraj opoldne do danes opoldne 6 ljudi za kolero zbolelo, 3 umrli.

Reka 20. julija. V poslednjih 24 urah 5 ljudi za kolero zbolelo, 3 umrli.

Niš 20. julija. Skupščina izvolila adresni, zakonodajni, peticijski in finančni odsek. Adresni odsek ima 15, drugi po 9 članov. Vsled kompromisa je v vsakem odseku po troje opozicionalcev.

Gastein 20. julija. Nemški cesar semkaj dospel. Prebivalstvo ga toplo pozdravljalo.

London 20. julija. Ker je kabinet danes stalno sklenil, da odstopi, popelje se Gladstone jutri h kraljici, da jej priporoči Salisburyja kot bodočega načelnika kabineta.

Novi York 20. julija. Iz Matamoros došla so zasobna izvešja, da je bil boj mej malim oddelkom ustašev in vojak. Ustaši imeli so velike izgube. Na ameriško zemlje pribegle ustaše so ujeli in postrelili.

Rim 19. julija. Izvešje o koleri: Codigoro 8 zbolelo, 2 umrli; Benetke 2 zbolelo, 2 umrli; Brindisi 8 zbolelo, 5 umrlo; Francavilla 16 zbolelo, 3 umrli; Latiano 7 zbolelo, 3 umrli; San Vito 2 zbolelo; Ostuni 2 zbolelo, 1 umrl; Erchie 3 zbolelo, 2 umrli.

Slav. podružnicam družbe sv. Cirila in Metoda.

Po §. 10. družbenih pravil je dolžnost podružničnega načelnikstva, da pošilja vsacega pol leta pobrane doneske družbinemu vodstvu. Torej si usojam opominjati podružnična načelstva, katera tega doslej še neso storila, da naj skratka pošljejo vse pobrane doneske v gotovini ali v uložnih knjižicah podpisanemu, od glavnega odbora izbranemu blagajniku.

Poslale so doneske že sledeče podružnice: Šoštanjka 81 gld. 51 kr., Ribniška 180 gld., Gorenjska dolina-Kranjska gora 60 gld., Blejska 28 gld., Loška 68 gld., Tržaška 150 gld., Kamnogiška 72 gld. 34 kr., Goriška 23 gld., Šentjakobska v Ljubljani 101 gld., Gornjogradska 130 gld., Celovška 80 gld., Novomeška 123 gld. 25 kr.

V Ljubljani, 20. julija 1886.

Dr. J. Vošnjak,
blagajnik.

Zahvala.

Podpisani izrekam vsem, kateri so se poroke moje hčere z gospodom Franom Kosom iz Idrije prijazno udeležili, posebno vsem gospodom v Idriji za častno vsprejetje poročenih, svojo navdušeno zahvalo.

Postojina, dne 18. julija 1886.

A. Lodes,
nadlogar.

(525-2)

Tuji:

20. julija.

Pri **Slonu**: Andrian z Dunaja. — Seštan, Suppersberger, Auerham, iz Celovca. — Salon iz Grada. — Prinz, Jagoditz, Zebocni, Bravamonti iz Trsta. — Knežinja Walestein iz Gorice.

Pri **Martel**: Erlich z Dunaja. — Anton iz Grada. — Merher iz Kočevja. — Schuster z Dunaja. — Mileela, Dratsch, Tassini iz Trsta.

Pri **cesarji avstrijskem**: Golob iz Toplice.

Umrli so v Ljubljani:

19. julija: Fran Šulo, 26 let, potovalec, Sv. Petra cesta, za jetiko.

V deželni bolnici:

18. julija: Janez Bajzel, 14 dni, za sušico.

19. julija: Lorenc Šušteršič, delavec, 52 let, za srčno napako. — Jera Ugrin, gostija, 68 let, za mrtvoudom.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
20. julija.	7. zjutraj	739.19 mm.	20.0° C	sl. svz.	jas.	
	2. pop.	738.89 mm.	30.0° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	739.95 mm.	21.2° C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura 23.7°, za 4.3° nad normalom.

Dunajska borza

dne 21. julija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	85 gld.	20 kr.
Srebrna renta	85	90
Zlata renta	119	—
5% marcna renta	102	—
Akcije narodne banke	873	—
Kreditne akcije	278	10
London	125	95
Srebro	—	—
Napol.	10	—
C. kr. cekini	5	92
Nemške marke	61	80
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	168
Ogrska zlata renta 4%	105	75
Ogrska papirna renta 5%	94	75
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98	90
Kreditne srečke	100 gld.	178
Rudolfove srečke	10	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	114
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	193	50

Stenografi

za slovenske in nemške razprave v prihodnjem deželnem zboru kranjskem se vsprejmo z dobrimi pogoji. — Za to oglašiti se je pri tajnistvu deželnega odbora do konca avgusta 1886. (520-2)

Nepresegljivo za zobe

I. Salicilna ustna voda,

aromatična, upliva okrepjujoča, ovira spridenje zob in odstranjuje smrdečo sapo. Večja steklenica 50 kr.

II. Salicilni zobni prah,

splošno priljubljen, upliva okrepjujoča in nareja zobe svetle in bele. A 30 kr.

Zgoraj navedeni sredstva, o katerih je že prišlo mnogo zahval, ima vedno sveže v zalogi ter jih razpošilja vsak dan po pošti (495-2)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Vsakemu, ki kupi v lekarni Trnkoczy originalno salicilno ustno vodo in salicilni zobni prah, se pridene zastoj razprava o varovanju zob in ust.

VOŽNI RED,

veljaven od 1. junija 1886.

Iz Spielfelda v Radgono.

Iz Radgone v Spielfeld.

Postaje	Mešani vlaki z II. in III. redom	Postaje	Mešani vlaki z II. in III. redom
Z Dunaja dohod	7.19 zjutraj 12.52 pop. — zveč.	Radgona odhod	4.10 zjutraj 11. — dop. 4.20 pop.
Iz Trsta dohod	6.29 — 1.27 — —	Halbenrain odhod	4.54 — 11.16 — 4.36 —
Spielfeld odhod	7.30 — 2.05 — 6.45 —	Purkla odhod	5.06 — 11.30 — 4.50 —
Schwarza dohod	7.46 — 2.21 — 7.01 —	Gosdorf odhod	5.29 — 11.53 — 5.13 —
Weitersfeld dohod	7.58 — 2.33 — 7.13 —	Čmurek odhod	5.42 — 12.06 pop. 5.26 —
Čmurek dohod	8.14 — 2.49 — 7.34 —	Weitersfeld odhod	5.54 — 12.20 — 5.40 —
Gosdorf dohod	8.23 — 2.58 — 7.43 —	Schwarza odhod	6.04 — 12.30 — 5.50 —
Purkla dohod	8.48 — 3.23 — 8.08 —	Spielfeld dohod	6.19 — 12.45 — 6.05 zveč.
Halbenrain dohod	9.02 — 3.27 — 8.22 —	Na Dunaj odhod	6.30 — 3.10 — 8.34 —
Radgona dohod	9.15 — 3.50 — 8.35 —	V Trst odhod	7.20 — 12.57 — 10.40 —

V večjem kraju na Gorenjskem proda se iz proste roke (513-3)

posestvo.

prilagojeno za podjetja, obstoji iz 4 hiš, zlasti popolnoma solidne dvenadstropne gospodarske hiše z 9 prijaznimi in svetlimi sobami, prodajalnice, 2 velikimi kletmi in dvema kuhinjama, z vrtom, gozdom, valčnimi in fužinskimi deležji, kovačijo in kar k njej pripada ter magacinom, skupaj ali na drobno. — Več se izve na Bregu št. 8, II. nadstr.

Br. 229.

(52-1)

Razglas.

Vsled sklepa XXIX. glavne skupščine tukajšnjega okrajnega zastopa ustanoviti se ima v Mozirskem trgu javna, stalna, centimentalna mostna tehtnica (vaga) z tehtno močjo do 6000 klgr.

Podvzetniki, kateri želé omenjeno tehtnico v Mozirskem trgu z ozirom na dotična postavna določila uvesti, naj svoje ponudbe skrajno do 15. avgusta t. l. podpisane okrajnemu odboru do pošljejo.

Od okrajnega odbora v Gornjem gradu,

dne 15. julija 1886.

Namestnik okrajnega načelnika:

Ant. Goričar.

Št. 2996.

(521-2)

Razglas.

C. kr. okrajna sodnija v Gornjem gradu daje na znanje: Vsled prošnje gosp. Albina Loretič-a, oskrbnika konkurzne mase Ivan Kovačičeve, se dovoljuje sodnijska dražba vsega, na 3999 gld. 91 kr. cenjenega blaga, in sicer kot celota.

V to svrhu se določi dražba na 5. avgusta 1886 dopoldne ob 10. uri v Mozirji.

Vse blago s trgovinskim pohištvom vred se bode za 3999 gld. 91 kr. izklicovalo in kot celota istemu, ki največ obljudi — tudi pod imenovano ceno oddalo.

Ako kupnina doseže to ceno, postane dražba takoj pravomočna. Ako bi se pa ta cena ne dosegla, zamore odbor upnikov ta kup razveljaviti, ako bi v teku osmih dni ugovarjal. Kupec je mej tem časom vezan na svojo ponudbo.

Kupec ima takoj pri dražbi 1000 gld. položiti, ostalo kupnino pa z 6% obresti v mesečnih obrokih po 1000 gld. doplačati.

C. kr. okr. sodišče v Gornjem gradu,

dne 16. julija 1886.

C. kr. okrajni sodnik: Dr. Voušek.

Dr. FRAN ZUPANC

preselil se je

v Šelenburgove ulice št. 3,

I. nadstr., na levo, v Koslerjevi hiši.

Ordinira vsak dan:

(504-3)

dopoludne od 9. do 10. ure,
popoldne od 2. do 3. ure.

Razpis.

V deželni bolnici v Ljubljani je služba sekundarija z adjutom letnih 400 gld. in z začasno letno nagrado 150 gld. za službena opravila na blazničnem oddelku, s prostim staniščem v bolnici, z letno odškodnino 35 gld. za kurjavo in 7 gld. 20 kr. za svečavo, na dobo 2 let za oddati, ki se pa zna po zadovoljnim službovanji še dvakrat in sicer vselej za 1 leto podaljšati.

Prošnje za to službo z dokazili o zdravniškem doktoratu ali vsaj o dovršeni medicinski fakulteti in slučajno o dosedanjem službovanji in o zmožnosti slovenskega ali kacega drugega slovanskega jezika, naj se

do 7. avgusta 1. 1886.

pošljejo vodstvu deželnih dobrodelnih naprav v Ljubljani.

Od deželnega odbora kranjskega,

v Ljubljani, dne 20. julija 1886.

Umetne

(50-48)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

počeg Hradečkoga mostu, I. nadstropje.

Kupujte srečke

pogrebne družstva

„Marijine bratovščine“.

Društvo Marijine bratovščine v Ljubljani napravi

DOBRODELNO LOTERIJO,

katere namen je

ustanoviti zavetišča

„MARIJINEGA DOMA“,

kjer bodo imeli ostareli in onemogli ter zapuščeni ljudje zavetišče in vso oskrbnost brezplačno.

Ta loterija je z odlokom vis. c. kr. finančnega ministerstva dne 21. septembra 1885, št. 28.606, dovoljena.

Osnovana je na podlagi 50.000 srečk po 50 krajcarjev, ki bodo zadele 2000 dragocenih in vsakemu koristnih dobitkov v skupni vrednosti 5000 goldinarjev. Vsaka pet in dvajseta srečka gotovo zadene.

Srečkanje bo v Ljubljani 1. decembra 1886 v pričo vladnega zastopnika.

Srečke imajo na prodaj: Na Poljanski cesti: trgovka Marija Ojstris; na cesarja Josipa trgu: Urbasova trafikar; v Špitalskih ulicah: Majerjeva trafikar; na Mestnem trgu: trafikar Svatek, trgovec Turk in zlatar Sparovic; na Starem trgu: trgovec Blaznik in Ribič; na Sv. Petra cesti: pri društvenem načelniku Regaliju, v brivnici Bukovnikovi in knjigovez Fr. Dežman; v Kolodvorskih ulicah: puškar Dimic; na Marijinem trgu: trgovec Bučar; v Slonovih ulicah: trafikar Prosenčeva; v Šelenburgovih ulicah: trafikar v Čitalnici; na Dunajski cesti: trafikar Bolé in Blaž ter trgovec s pohištvom Dogan; vrh tega mnogi poverjeniki družbe sv. Mohorja. (344-6)

Poljedeljski stroji,

sesalke, cevi, oprave parnih kotlov, gumaste uklade (Gummipackungen), vitli,

prodajajo se jako po ceni in carine prosto zaradi preselitve. — Na blagovoljno zahtevanje naznanijo se cene.

SCHNABL & Co., Trst, Via Carintia 19,

tehniški bureau, zaloga strojev in cevij. (530-1)

Tvarina za desinficiranje,

uradno kot najboljša priznana,

dobi se

v moji trgovini s specerijskim in materijalnim blagom.

Na deželo pošilja se proti povzetju.

M. TURK

Mestni trg št. 20.

(526-2)